

## *Bemærkninger til forslaget*

Gennem de sidste 10-15 år har erkendelsen af, at mennesket ved sine aktiviteter kan være i stand til at påvirke den langsigtede klimaudvikling, vakt politisk opmærksomhed. Det øgede menneskeskabte udslip af drivhusgasser medfører en stigende koncentration af disse gasser i Jordens atmosfære. Dette kan give klimaændringer. Udslippet af kuldioxid (CO<sub>2</sub>) udgør over 60 pct. af det menneskeskabte udslip af drivhusgasser, og CO<sub>2</sub> er derfor den vigtigste af drivhusgasserne. Af det samlede CO<sub>2</sub>-udslip er energisektoren ansvarlig for over 80 pct. En indsats over for de energirelaterede CO<sub>2</sub>-udledninger vil derfor være central i indsatsen mod drivhuseffekten.

For at yde en internationalt koordineret indsats mod klimaproblemet blev der i 1992 i Rio oprettet FN's rammekonvention om klimaændringer. Man blev enige om, at de industrialiserede lande i år 2000 skal have stabiliseret den udledte mængde af CO<sub>2</sub> i forhold til niveauet i 1990. I Danmark blev der vedtaget en energihandlingsplan, hvor det centrale mål var en reduktion af de danske udledninger med 20 pct. i år 2005 i forhold til udledningerne i 1988. Den danske plans reduktionsmål er således betydelig mere vidtrækkende end de internationalt vedtagne. Regeringen mener, at man kan opfylde målsætningen ved at indføre nationale CO<sub>2</sub>-afgifter.

De enkelte landes CO<sub>2</sub>-udledninger bidrager hver især kun lidt til drivhuseffekten. Derfor mener forslagsstillerne, at problemet må løses ved en internationalt koordineret indsats, da virkningerne af klimaændringerne er uafhængige af, hvor udslippet sker.

Ved en ensidig national indsats opnår vi blot, at produktionen bliver flyttet til andre lande, hvor virksomhederne ofte bruger mere forurenende produktionsmetoder end i Danmark. Det danske sololøb med differentierede CO<sub>2</sub>-afgifter er en fiasko, der er mere til skade end gavn.

Regeringens CO<sub>2</sub>-afgifter har skabt både forvirring og kaos. CO<sub>2</sub>-afgifterne er bureaukratiske og forvrider markedsmekanismen, og de forringer virksomhedernes konkurrenceevne.

### *Unødige administrative byrder*

Der er tre slags afgifter på CO<sub>2</sub>. Der skelnes mel-

lem tunge processer, lette processer eller rumopvarmning. Disse bliver afgiftsbelagt med forskellige afgiftssatser. Afgiften er størst på rumopvarmning og mindre, når energien anvendes direkte i produktion. Virksomhederne skal derfor skelne mellem energiforbrug til produktion og til opvarmning af lokaler.

Virksomhederne skal også finde ud af, om der er tale om lette processer eller tunge processer. Afgiften er størst for de lette processer. Problemet er størst i de virksomheder, der anvender samme energikilde til produktion og opvarmning af lokalerne. De skal sætte målere op og føre logbog over energiforbruget for at kunne adskille energiforbrug til produktion og rumopvarmning. Det er betingelsen for at få lov til at betale den lavere afgift.

Reglerne har været meget vanskelige at sætte sig ind i for mange virksomheder - særlig for de små og mellemstore virksomheder. Dette har betydet, at mange mindre virksomheder har givet op og undladt at få sat de nødvendige målere op med det resultat, at de ikke får lov til at betale den lavere afgift.

Det er urimeligt, at virksomhederne skal betale i form af unødige administrative byrder på grund af en uigenomtænkt lovgivning.

### *Reglerne forringer virksomhedernes konkurrenceevne*

CO<sub>2</sub>-afgifterne forringer virksomhedernes konkurrenceevne. Regeringen siger godt nok, at den har lagt vægt på, at CO<sub>2</sub>-afgifterne ikke skal gennemføres på bekostning af erhvervenes konkurrenceevne, så for eksempel forurenende industri flytter til lande med mere lempelige miljøkrav. Derfor skal hele afgiftsprovenuet tilbageføres til erhvervene, således at effekten på virksomhedens omkostninger forbliver neutrale.

Tilbageføringen sker i form af bl.a. investeringstilskud, som virksomhederne kan søge. Tilskuddene ydes bl.a. til energibesparende investeringer, energitilsyn og anden energirådgivning. For at få tilskud skal virksomheden først have et skriftligt tilsagn fra Energistyrelsen. Herefter skal virksomheden indsende en særlig ansøgning med projektregnskab og i nogle tilfælde revisorerklæringer.

Regeringen har taget fejl, når den tror, at man ved